

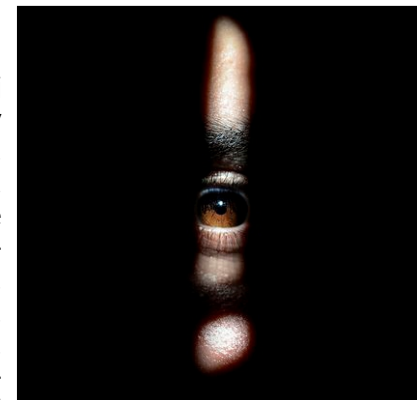

Słowa Ewangelii według młodych

Nie ma nic ukrytego

Ojciec twój, który widzi w ukryciu...

Obluda - czym właściwie ona jest? Obluda, inaczej dwulicowość, mówienie jednego, a robienie rzeczy całkowicie innej. Ale też odczuwanie czegoś innego, niż to, co się pokazuje. Innymi słowy - hipokryzja. Czy ja jestem obludnikiem? Czy czasem nie oszukuję nie tylko ludzi i Boga, ale też samego siebie? Ile razy obiecuję sobie coś, mówię Bogu że Go kocham, a potem wpadam w wir kłopotów, pracy, przyjaciół, a czasem nawet mechanicznej Ewangelizacji innych, głoszenie Słowa Bożego. A w konsekwencji? Zapominam o szczerości mojego wnętrza. Liczy się ziemski efekt wykonanej pracy, a co z kwestią duchową? Ile razy okazuje się, że po bardzo ambitnej Ewangelizacji, prowadzonej tylko na zewnątrz mnie, nie w duszy, jestem totalnie pusta. Jezus, jak cudownie, że Ty widzisz w ukryciu i widzisz to, co ukryte. Ciebie nie da się oszukać, zawsze będziesz wiedział co jest w sercu człowieka. Nie potrzebujesz opinii innego człowieka, ani nawet mojej, które często mogą być niesprawiedliwe i błędne. Ty wiesz...

Katarzyna Bielińska

Okiem księdza

Każdego roku rozpoczynamy post od posypania głów popiołem. Popielec nas zaskakuje, bo przecież tak niedawno były święta Bożego Narodzenia. Zastanówmy się, czy czas, który tak szybko leci, umykające kolejne dni naszego życia, są przez nas dobrze wykorzystane? Albo może na co tracę czas, jaki Bóg mi daje? Niemniej popiół, który przyjmujemy dzisiaj na głowy rozpoczyna czas pokuty i nawrócenia. Wielki post niesie ze sobą, pewnie w wielu przypadkach wielkie plany, zmiany życia, zerwania z grzechem, nałogiem, ale wielkie plany często przegrywają z naszym słomianym zapałem. Dlatego może warto być wiernym postanowieniom, które będą małe, ale takie, że będziemy umieli w 40 dniowej drodze postu wiernie je realizować.

ks. Wojciech Konkół

PIERWSZE CZYTANIE

Z Księgi proroka Joela
Jl 2, 12-18

Tak mówi Pan: «Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, i lament». Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana, Boga waszego! On bowiem jest litościwy, miłosierny, nieskory do gniewu i bogaty w łaskę, a lituje się nad niedolą. Kto wie? Może znów się zlituje i pozostawi po sobie błogosławieństwo plonów na ofiarę pokarmową i płynną dla Pana, Boga waszego. Na Syjonie dmijcie w róg, zarządzcie święty post, ogłoście uroczyste zgromadzenie. Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci i niemowlęta! Niech wyjdzie oblubieniec ze swojej komnaty, a oblubienica ze swego pokoju! Między przedśmionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, słudzy Pańscy! Niech mówią: «Zlituj się, Panie, nad ludem Twoim, nie daj dziedzictwa swego na pohańbienie, aby poganie nie zapanowali nad nami. Czemuż mówić mają między narodami: Gdzież jest ich Bóg?» A Pan zapłonął zazdrośną miłością ku swojej ziemi i zmiłował się nad swoim ludem..

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 51 (50), 3-4. 5-6b. 12-13. 14 i 17 (R.: por. 3a)

Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni

Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, *
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni

Uznaję bowiem nieprawość moją, *
a grzech mój jest zawsze przede mną.
Przeciwko Tobie samemu zgrzeszyłem *
i uczyniłem, co złe jest przed Tobą.

Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni

Stwórz, Boże, we mnie serce czyste *
i odnów we mnie moc ducha.
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza *
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni

Przywróć mi radość Twojego zbawienia *
i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.
Panie, otwórz wargi moje, *
a usta moje będą głosić Twoją chwałę.

Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni**DRUGIE CZYTANIE**

Z Drugiego Listu Świętego Pawła
Apostoła do Koryntian
2 Kor 5, 20 – 6, 3

Bracia: W imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem! On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą. Współdziałając zaś z Nim, napominamy was, abyście nie przyjmowali na próżno łaski Bożej. Mówi bowiem Pismo: «W czasie pomyślnym wysłuchałem cię, w dniu zbawienia przyszedłem ci z pomocą». Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia.

AKLAMACJA

Por. Ps 95 (94), 8a. 7d

Chwała Tobie, Słowo Boże

Nie zatwardzajcie dzisiaj serc waszych,
lecz słuchajcie głosu Pańskiego.

Chwała Tobie, Słowo Boże**EWANGELIA**

Słowa Ewangelii według świętego
Mateusza
Mt 6, 1-6. 16-18

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej bowiem nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni to lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Kiedy pościcie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam, już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i obmyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie».

Środa Popielcowa weszła do kalendarza katolickiego już w V wieku. Zwyczaj, jakim jest posypywanie głów popiołem podczas liturgii, przyjął się w Kościele w wieku XI, a jako oficjalny element obrządku wprowadzony został w 1099 roku. Doprowadził do tego papież Urban II. Natomiast reforma liturgiczna Soboru Trydenckiego uprawomocniła nazwę Środy Popielcowej w 1570 roku.

Obecna nazwa Popielca nawiązuje do obrzędu dotyczącego publicznych pokutników, na których ciążyły poważne przewinienia. Odbывало się to w pierwszy poniedziałek Wielkiego Postu. Sam obrzęd polegał na tym, że pokutnicy musieli zgłosić się do tajnej spowiedzi do biskupa, a następnie w wyznaczonym dniu musieli pojawić się przed kościołem.

Następnie byli wprowadzani do środka, gdzie biskup syłał ich głowy popiołem. Wypowiadał przy tym słowa pochodzące z Księgi Rodzaju: *"Pamiętaj człowiecze, że jesteś prochem i w proch się obrócisz; czyni pokutę, abyś miał życie wieczne"*, a później kropił wodą święconą pokutników. Na koniec odmawiali oni Litanię do Wszystkich Świętych, leżąc na posadzce.

W następnych latach obchody te przeniesiono na środę poprzedzającą pierwszą niedzielę Wielkiego Postu. Od X wieku w Środzie Popielcowej brać udział mogą nie tylko publiczni pokutnicy, ale także wszyscy wierni.